

กลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของหนานหยางเข้ากับ
การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
Sustainability Management Strategy Integrating Nanyang Cultural Into
Product Design For Creative Economy

โจว เสี่ยวปู้
Zhou Xiaobu
พิชัย สดภิบาล
Pichai Sodphiban
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Bangkokthonburi University
Email: vivan898@hotmail.com

(Received: May 28, 2024/ Revised: June 13, 2024/ Accepted: August 29, 2024)

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ 1) ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยาง ส่งต่อมรดกของการพัฒนาวัฒนธรรม 2) การสังเคราะห์องค์ประกอบมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยางทำให้เกิดกลยุทธ์การจัดการใหม่และตัวชี้วัดสำหรับวัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย การออกแบบผลิตภัณฑ์(3) สร้างรูปแบบกลยุทธ์การจัดการโดยการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน เนื้อหาของการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในองค์ประกอบของมรดกวัฒนธรรมหนานหยาง ขอบเขตของการศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย การวิเคราะห์ทางศิลปะ กลยุทธ์ การจัดการ และกลไกการจัดการ ขนาดกลุ่มตัวอย่างคือประมาณ 172 คน ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องสามประเภท (ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ผู้เชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองงานศิลปะ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์); นักท่องเที่ยวที่ได้จากวิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เครื่องถ่ายภาพ คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูป โทรศัพท์มือถือ เครื่องบันทึกเทป เป็นต้น ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า จากการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สรุปได้ว่า 1) ความจำเป็นของการพัฒนาและการจัดการที่ยั่งยืนของมรดกทางวัฒนธรรมหนานหยางและผลิตภัณฑ์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ การออกแบบ 2) รับทฤษฎีการวิเคราะห์ทางศิลปะขององค์ประกอบมรดกทางวัฒนธรรมหนานหยางและการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และสร้างระบบดัชนีการประเมินผล 3) ด้วยการใช้ผลลัพธ์ของขั้นตอนที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2 มีความเป็นไปได้ที่จะสร้างการจัดการทางศิลปะ รูปแบบและกลไกการจัดการของ “การจัดการและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกทางวัฒนธรรมหนานหยางและการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์”

คำสำคัญ: กลยุทธ์การจัดการการพัฒนาที่ยั่งยืน; มรดกทางวัฒนธรรมหนานหยาง; ออกแบบผลิตภัณฑ์;
เศรษฐกิจสร้างสรรค์

Abstract

The objectives of this study are: 1) Study and analysis Nanyang local cultural heritage elements, carry forward the inheritance of cultural development. 2) Sythesis of Nanyang local cultural heritage elements provides a new management strategy and indicators for contemporary creative cultural product design. 3) Eablish a model of management strategy of integrating Nanyang cultural heritage into contemporary product design.

This study is a mixed-method study. The content of the study is the key to the elements of Nanyang cultural heritage - the scope of the study, the research objectives, the artistic analysis, the management strategy, and the management mechanism. The sample size is about 172. The main informants are: three types of relevant experts (designer experts, art protection experts, strategic management experts); tourists, obtained through purposeful sampling methods; instruments used for data collection are computer networks, cameras, cell phones, tape recorders, etc.; statistical data used for data analysis are qualitative and quantitative analysis.

The research results show that: through the research on the sustainable management strategy of integrating Nanyang cultural heritage into the design of creative economy products, it is concluded that : (1)The necessity of sustainable development and management of Nanyang cultural heritage and creative economy product design. (2) Obtain the artistic analysis theory of Nanyang cultural heritage elements and creative economic product design, and construct the evaluation index system.(3) By analyzing the results of Step 1 and Objective 2, it is feasible to construct the artistic management mode and management mechanism of “sustainable management and development of Nanyang cultural heritage and creative economic product design”.

Keywords: Sustainable development management strategy; Nanyang cultural heritage;
Product design; Creative economy

1. บทนำ

ตั้งแต่ปีค.ศ. 2021 เทศบาลหนานหยางได้นำเสนอนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเมืองทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ นโยบายเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวัฒนธรรม อุตสาหกรรมวัฒนธรรม การคุ้มครองโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม การพัฒนาการท่องเที่ยว (Cheng Jisheng, 2022: 31-38) และด้านอื่น ๆ โดยจัดให้มี การรับประกันนโยบายที่เข้มแข็ง การสนับสนุนการพัฒนาเมืองทางวัฒนธรรมดั้งเดิม ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ความคิดสร้างสรรค์ การส่งเสริมการพัฒนาเมืองทางวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของหนานหยางนั้นเกิดขึ้นจากภูมิหลังที่หลากหลายของการสนับสนุนนโยบาย ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์ การส่งเสริมความต้องการของตลาด การยกระดับการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม การสืบทอดและการคุ้มครองเมืองทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ความคิดริเริ่มนี้ช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น การเพิ่มประสิทธิภาพการยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรม และยังอำนวยความสะดวกในการสืบทอดและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น (Cong Xuewen, 2024: 117-119)

1. ความต้องการเมืองทางวัฒนธรรมและการคุ้มครอง: หนานหยางในฐานะเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและเมืองทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง เผชิญกับปัญหามากมายในการพัฒนาอย่างรวดเร็วของการขยายตัวของเมือง การจัดการองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้กลายเป็นมาตรการที่จำเป็นในการรักษาเสน่ห์ทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์

2. การเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์: หนานหยางอุดมไปด้วยทรัพยากรทางวัฒนธรรม และด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและการสนับสนุนนโยบาย อุตสาหกรรมวัฒนธรรมจึงค่อย ๆ เพิ่มขึ้น การออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและนวัตกรรมทางสังคม ด้วยการสำรวจและบูรณาการองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในหนานหยาง กลยุทธ์การจัดการได้รับการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ความคิดสร้างสรรค์ในท้องถิ่น และเติมพลังใหม่ให้กับเศรษฐกิจของเมือง

3. การสร้างแบรนด์เมือง ผู้กำหนดนโยบายจะต้องระบุความชัดเจนชุดลักษณะของแบรนด์ที่เมืองครอบครองและสามารถสร้างพื้นฐานในการสร้างการรับรู้เชิงบวกเกี่ยวกับเมืองให้กับผู้ชมหลายกลุ่ม คุณลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่แบรนด์เมืองอยากเห็นปรากฏขึ้นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องถูกถามคำถามว่า คุณนึกถึงอะไรเมื่อนึกถึงเมืองนี้ (Keilh Dinnie, 2011: 5) ดังนั้นจากการศึกษาการประยุกต์ใช้และการจัดการองค์ประกอบวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยางในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย เราสามารถกำหนดกลยุทธ์การบูรณาการและการพัฒนาที่ดีขึ้น เปิดตลาดสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม เพิ่มการมองเห็น กระตุ้นการบริโภคอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความนิยมให้กับเมืองหนานหยาง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องกลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการเมืองทางวัฒนธรรมของหนานหยาง เข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยาง สืบทอดการพัฒนาวัฒนธรรม

2.2 การสังเคราะห์องค์ประกอบมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ทำให้เกิดกลยุทธ์การจัดการใหม่และตัวชี้วัดสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย

2.3 สร้างรูปแบบกลยุทธ์การจัดการบูรณาการมรดกวัฒนธรรมหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานเชิงคุณภาพ (Qualitative) วิธีการวิจัย PDCA และเชิงปริมาณ ทำให้ได้รูปแบบกลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนของพื้นที่หนานหยาง มีกระบวนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.2 กลุ่มเป้าหมาย การเลือกกลุ่มประชากร ขอบเขตการวิจัยมุ่งเน้นไปที่องค์กรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมศิลปะดิจิทัล NFT ของจีน แพลตฟอร์มคอลเลกชันดิจิทัล ดังนั้นประชากรที่เลือกมาศึกษาผู้วิจัยเลือกผู้ผลิตคอลเลกชันดิจิทัล นักลงทุน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง นักออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการอนุรักษ์งานศิลปะ ศิลปินงานฝีมือ ภัณฑารักษ์พิพิธภัณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์นักท่องเที่ยว

3.3 ขอบเขตการวิจัย ด้านของพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยเลือกพื้นที่การศึกษาแบบเจาะจง โดยเลือกพื้นที่เมืองหนานหยาง มณฑลเหอหนานเป็นพื้นที่ศึกษา ความสำคัญของหนานหยางเป็นเมืองศูนย์กลางทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมมาช้านานตั้งแต่ในสมัยโบราณ และยังเป็นที่ยังคงในฐานะบ้านเกิดหรือบ้านของบุคคลสำคัญหลายคนในประวัติศาสตร์จีนอีกด้วย ซึ่งได้แก่จางเหิง (ค.ศ. 78–139) นักวิทยาศาสตร์แห่งราชวงศ์ตองฮั่น จางจิงจิงแพทย์ในศตวรรษที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านอายุรศาสตร์ และจูกัดเหลียง นักการเมืองและนักยุทธศาสตร์สมัยสามก๊ก (ชานกั๋ว ค.ศ. 220–280) เป็นต้น

ด้านของเนื้อหาผู้วิจัยเลือกสิ่งที่น่าสนใจทางวัฒนธรรม ที่มีคุณค่าที่สำคัญที่สุดในพื้นที่เมืองหนานหยางที่อุดมไปด้วยโบราณวัตถุ อันส่งผลให้ได้รับการกำหนดให้เป็นเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโดยรัฐบาลแห่งชาติ ตั้งแต่ยุคแรก ๆ เมืองนี้มีชื่อเสียงในด้านงานหัตถกรรม เช่น อัญมณีที่เจียรไนและขัดเงา หยก ภาพไฟโรกราฟิ (ดูภาพด้านล่างประกอบ)

รูปที่ 1 : แสดงขอบเขตของพื้นที่ศึกษา

ที่มา : researcher

รูปที่ 2 : แผนที่ของเมืองหนานหยาง
ที่มา : Wikipedia. (2024)

รูปที่ 3 : ภาพหยกหนานหยาง ตู้ซ่าน
ที่มา : researcher

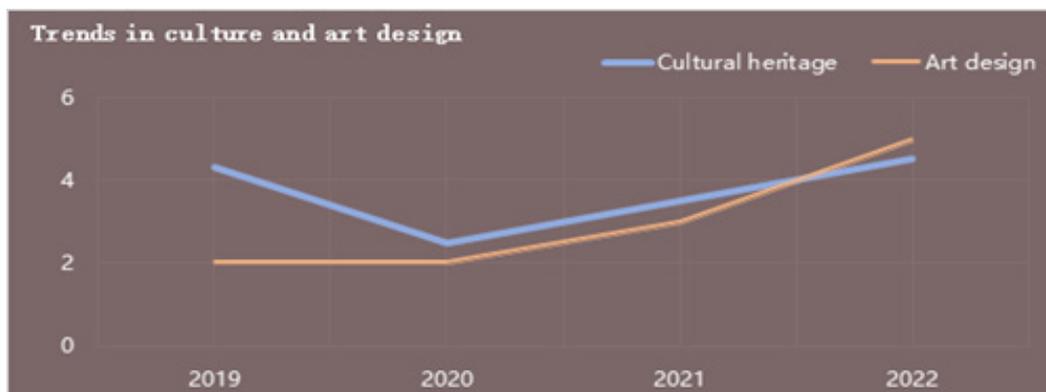

รูปที่ 4 : ภาพไฟโรกราฟ
ที่มา : researcher

3.4 เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสอบถาม บันทึกการสัมภาษณ์ ข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) (geographic information system) (NSTDA, 2013: online) การสำรวจแบบสอบถามสามารถรับข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ แรงจูงใจ ความชอบ และความพึงพอใจของผู้คนและของนักท่องเที่ยวต่อมรดกทางวัฒนธรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์ สำเนาบทสัมภาษณ์สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของผู้คนและนักท่องเที่ยวต่อโครงการวิจัย ข้อมูล GIS สามารถสะท้อนถึงการกระจายทางภูมิศาสตร์และความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ของมรดกทางวัฒนธรรม และให้การสนับสนุนในการวางแผนและการตัดสินใจที่จะนำมาใช้ในการสร้างกลยุทธ์ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ก่อนใช้ผ่านการตรวจจากนักวิชาการจำนวน 5 ท่านที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการวิจัยหรือการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือนี้จะแบ่งออกเป็นแบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล และแบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงานวิจัย โดยเครื่องมือนี้แต่ละหัวข้อคำถามจะแบ่งออกเป็นเกณฑ์ 5 ระดับ มีค่าความหมายตัวอย่างดังนี้ 4 หมายถึงสำคัญมาก 3 หมายถึงสำคัญปานกลาง 2 หมายถึงความสำคัญน้อย 1 หมายถึงความสำคัญน้อยที่สุด 0 หมายถึงไม่มีความสำคัญ นำไปใช้แต่ละหัวข้อ ขั้นสุดท้ายนำมาวิเคราะห์ทางสถิติออกมาเป็นเชิงคุณภาพ

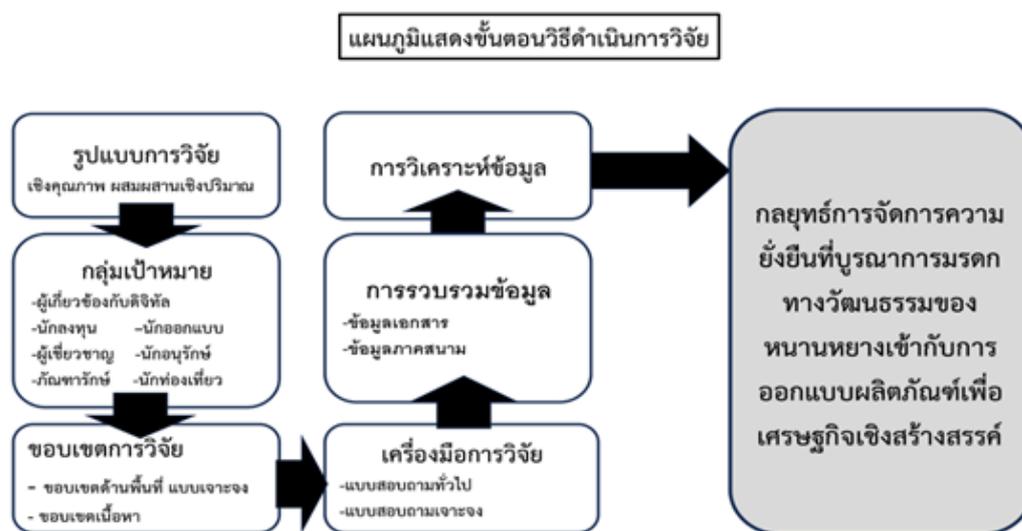
3.5 การรวบรวมข้อมูล ข้อมูลทางเอกสารและข้อมูลทางภาคสนาม จะแบ่งการรวบรวมข้อมูลออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม ประเด็นความสำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรม ผู้เขียนมีความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ ลักษณะทางวัฒนธรรม และสถานการณ์พัฒนาขององค์ประกอบวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยาง เช่นสถิติจากการออกแบบวัฒนธรรม 4 ปี ที่ผ่านมามาแสดงให้เห็นคุณค่าในการออกแบบวัฒนธรรม (ดูสถิติตารางที่ 1 ประกอบ) โดยส่วนอื่น ๆ ใช้วิธีการสืบสวนภาคสนามและการทบทวนวรรณกรรม แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คำสำคัญ ที่กำหนดอยู่ในขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยทั้งหมด เพื่อจะนำไปวิเคราะห์แยกแยะประเด็นต่าง ๆ ส่วนที่สองเป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากรเอาไว้ทั้งหมด ทั้งสองส่วนเป็นข้อมูลดิบเป็นเครื่องมือช่วยเตือนความจำ เป็นหลักฐานในการสนับสนุนการวิเคราะห์ รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูล การรวบรวมข้อมูลของการวิจัยนี้เป็นการการบูรณาการแบบสหวิทยาการ จากมุมมองของศิลปะ การจัดการ สังคมวิทยาและอื่น ๆ และความรู้ทางทฤษฎีวิชาอื่น ๆ บทความนี้สรุปปัญหาที่มีอยู่ในการออกแบบและพัฒนาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์จากหลายมุมมอง และนำเสนอแนวทางแก้ไขและกลยุทธ์ที่สอดคล้องกัน

ตารางที่ 1 : กราฟแสดงข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับการออกแบบวัฒนธรรมและศิลปะ ปี 2019-2022

3.6 ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำส่วนต่าง ๆ มาวิเคราะห์และเพื่อการสังเคราะห์ข้อมูลในขั้นสุดท้าย ขั้นการวิเคราะห์นี้จะต่อบัณฑิตประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ โดยตีความ จัดกลุ่ม เชื่อมโยงแนวคิด หาความหมายแผนความสัมพันธ์ ใช้วิธีการตีความทางประวัติศาสตร์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบัน ความสำคัญทางรูปแบบและการแสดงออกของศิลปกรรมที่เลือกศึกษา (การแกะสลักหยก การทำไฟโรกราฟี วัฒนธรรมอื่น และวัฒนธรรมสามก๊ก) การพัฒนาและการประยุกต์ใช้การบูรณาการองค์ประกอบวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยางและการออกแบบผลิตภัณฑ์จากทั้งสอง แง่มุมของวัฒนธรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี นำมาประกอบการวิเคราะห์กับข้อมูลการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสำรวจแบบสอบถาม โดยสรุปผลการวิเคราะห์ตีความ หาความหมาย ทั้งหมดนี้เพื่อสร้างกลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของเมืองหนานหยาง เข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

แผนภูมิที่ 1 : แสดงขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย
ที่มา : researcher

4. ผลการวิจัย

4.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นหนานหยาง สืบทอดการพัฒนาวัฒนธรรม พบว่าการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ผ่านการศึกษาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยได้รับการออกแบบมาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม สร้างนามบัตรเมือง เพิ่มทัศนวิสัยและอิทธิพลของเมือง ส่งเสริมความอ่อนโยนและยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหนานหยาง และให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมในเมืองอื่น ๆ

4.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ทำให้เกิดกลยุทธ์การจัดการใหม่และตัวชี้วัดสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย ผลการวิจัยพบว่า เมืองหนานหยางเป็นเมืองวัฒนธรรมที่กำลังพัฒนา การสำรวจและชุดคั่นองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในหนานหยางสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนา และการสกัดและการประยุกต์ใช้องค์ประกอบเหล่านี้ใน

การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย ซึ่งไม่เป็นการสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังช่วยปรับปรุงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย โดยเฉพาะในจุดชมวิวด้านสถานที่ต่าง ๆ อีกด้วย วิเคราะห์ข้อจำกัดของแนวคิดปัจจุบัน

4.3 ผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่าการค้นหาการสร้างกลยุทธ์การจัดการที่เป็นนวัตกรรมสำหรับการบูรณาการและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนานหยางและวัฒนธรรมร่วมสมัย ใช้องค์ประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนานหยางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ วัฒนธรรมร่วมสมัย และความตระหนักถึงการปะทะสังสรรค์กันของประเพณี ความทันสมัย การสืบทอดนวัตกรรมและการพัฒนาประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนานหยางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ วัฒนธรรมร่วมสมัย และความตระหนักถึงการปะทะสังสรรค์กันของประเพณี ความทันสมัย การสืบทอดนวัตกรรมและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม

กลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต แต่เมื่อเวลาผ่านไปเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสังคม เนื้อหาและระดับของความต้องการของมนุษย์จะยังคงปรับปรุงต่อไป และความเข้าใจในการพัฒนาที่ยั่งยืนและข้อกำหนดก็จะยังมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงหมายถึงกระบวนการขั้นตอนจากระดับล่างไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

5. อภิปรายผล

5.1 สืบทอดการพัฒนาวัฒนธรรม พบว่าการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ผ่านการศึกษาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยได้รับการออกแบบมาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม สร้างนามบัตรเมือง เพิ่มทัศนวิสัยและอิทธิพลของเมือง สอดคล้องกับนักวิชาการที่ศึกษาวรรณกรรมจากข้อมูลพื้นฐาน จากการศึกษาของ Luo Xue, and Ling, Xinchun (2023) เรื่อง กลยุทธ์การออกแบบภูมิทัศน์เมือง โดยอิงจากการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม พบว่า มรดกทางวัฒนธรรมเป็นสมบัติล้ำค่าของประเทศและชาติซึ่งเป็นตัวแทนของความต่อเนื่องของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคมอย่างไรก็ตามด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของการขยายตัวของเมือง และความทันสมัยหลายเมืองที่กำลังเผชิญกับความท้าทายในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม

5.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของหนานหยาง เพื่อให้เกิดกลยุทธ์การจัดการใหม่และสร้างตัวชี้วัดสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย ผลการวิจัยพบว่า เมืองหนานหยางเป็นเมืองวัฒนธรรมที่กำลังพัฒนา ซึ่งการวิเคราะห์องค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในหนานหยางมีการพัฒนาประยุกต์ใช้องค์ประกอบเหล่านี้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ร่วมสมัย ประเด็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อสร้างกลยุทธ์การจัดการนี้สอดคล้องกับแนวทางที่มีนักวิชาการนำเสนอไว้ เช่น เนื้อหาของกลยุทธ์ควรได้รับการปรับปรุง เสริมและแก้ไขอย่างต่อเนื่องเมื่อเวลาผ่านไป และการสร้างกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อให้ยั่งยืนเพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต จากการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับกลยุทธ์เมื่อเวลาผ่านไป และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสังคม เนื้อหาและระดับของความต้องการของมนุษย์จะยังคงปรับปรุงต่อไป และมีกระบวนการขั้นตอนจากระดับล่างไปสู่ระดับที่สูงขึ้นสอดคล้อง กับแนวคิดของนักวิชาการกลุ่มวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ศึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือแบบสหวิทยาการ พบว่า จะต้องเร่งการพัฒนาของทฤษฎี วิธีการ และแพลตฟอร์มทางเทคนิคในการพัฒนาระดับภูมิภาคที่สถาบันวิทยาศาสตร์จีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกของทีมวิจัยการพัฒนาระดับภูมิภาค และสร้าง “ระบบจำลองและสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในภูมิภาคในจีน” ผ่านการผสมผสานแผนการวิจัย

ระยะยาวและโครงการวิจัยระยะสั้น (Chinese Academy of Sciences, 2003: online)

5.3 การได้รูปแบบกลยุทธ์การจัดการบูรณาการมรดกวัฒนธรรมหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับกลุ่มนักวิชาการเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ใช้แนวคิดนี้ในการค้นหากลยุทธ์ (Chinese Academy of Sciences, 2003: online) ซึ่งแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนของมรดกสัมพันธ์กับข้อเสนอของ ZHANG Qingping, et al (2024) ส่วนประเด็นเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์สอดคล้องกับแนวคิดของ Zhang Vanadium (2024) ที่นำเสนอไว้แล้วคือการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของจีน

งานออกแบบเป็นอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของประเทศและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในอนาคต (WU Yuqing, and XU Jia., 2018: 21-23) การได้กลยุทธ์ในรูปแบบของแพลตฟอร์มศิลปะดิจิทัล NFT ต่าง ๆ และเข้าใจถึงผลกระทบแนวโน้มตลาดและนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่มีต่อกลยุทธ์ทางธุรกิจภายใต้การแนะนำของนโยบาย ซึ่งแนวโน้มการพัฒนาของ NFT ในตลาดศิลปะดิจิทัล เพื่อให้การจัดการข้อมูลที่เป็นประโยชน์และแนวทางนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ดี และสร้างแบบจำลองกลยุทธ์การจัดการธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมศิลปะดิจิทัล NFT ของจีน สอดคล้องกับ China Knowledge Network (2004) ที่นำเสนอในหัวเรื่อง “ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์”

6. องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ กลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ แสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 : องค์ความรู้ใหม่
ที่มา : researcher

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการความยั่งยืนที่บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของหนานหยางเข้ากับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์หนานหยาง ผลการศึกษาได้สร้างผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัย ที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม เพิ่มทัศนวิสัยและอิทธิพลของเมือง ส่งเสริมความอ่อนโยนและความยั่งยืนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหนานหยาง และให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมให้กับเมืองอื่น ๆ ได้อีกด้วย

สำหรับการสร้างกลยุทธ์การจัดการที่เป็นนวัตกรรมสำหรับการบูรณาการ และการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนานหยางและวัฒนธรรมร่วมสมัย พบว่าต้องใช้องค์ประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนานหยางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์วัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงการปะทะสังสรรค์กันของประเพณีและความทันสมัย และการสืบทอดและนวัตกรรม การพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม

งานวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อพื้นที่โดยตรงในการนำไปใช้ หน่วยงานในพื้นที่ หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมให้การสนับสนุน ประการที่สำคัญเนื่องจากสังคมภายนอก ความเจริญทางวิทยาศาสตร์ทางเทคโนโลยี จะทำให้การจัดการเชิงกลยุทธ์เปลี่ยนแปลงไปตามเวลาให้กับทันสมัย ประเด็นนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องทำความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลง แต่ก็ยังคงรากเหง้าของวัฒนธรรมเดิมไว้เป็นรากฐานการออกแบบ

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวัฒนธรรมดั้งเดิมศาสตร์ต่าง ๆ ของวัฒนธรรมหนานหยางส่วนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นและขยายบริเวณรอบข้าง การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรรัฐบาล การวิจัยงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมให้ชุมชน ในงานสร้างสรรค์รูปแบบวงกว้างให้มากขึ้นไปอีก เป็นการกระจายรายได้เศรษฐกิจให้กับชุมชนครอบคลุมวงกว้างอย่างหลากหลายอาชีพ เชื่อมโยงพื้นที่วงกว้างมากขึ้นในแนวที่มีความสำคัญอย่างเดียวกัน

8. เอกสารอ้างอิง

- Cheng Jisheng. (2022). Paths and Strategies for High-Quality Development of Henan Cultural Heritage Study Tourism[J]. *Journal of Henan College of Pastoral Economics*. 35(3), 31-38.
- Chinese Academy of Sciences. (2003). Retrieved May 10, 2023, from <https://books.google.co.th/books?hl>.
- China Knowledge Network, (2024). *Cultural and creative products*. Retrieved April 2, 2024, from <https://www.chinakennisnetwork.nl/>.
- Cong Xuewen. (2024). Study on the Interaction Mechanism between Rural Cultural Heritage Protection and Rural Tourism Development in Weihai City[J]. *Village Director*. (1), 117-119.
- Keilh Dinnie. (2011). *City Branding Theory and Cases*. England: Macmillan Publishers Limited.
- Luo Xue, Ling, Xinchun. (2023). Research on urban landscape design strategy based on cultural heritage protection[J]. *Beauty and Age (City Edition)*. (9), 95-97.

NSTDA. (2013). *GIS ?*. Retrieved April 28, 2023, from <https://www.nstda.or.th/home/knowledge-post/gis/>

Wikimedia. (2024). *Nanyang.Hunen*. Retrieved April 20, 2024, from https://en.wikipedia.org/wiki/Nanyang_Hunen.

WU Yuqing and XU Jia. (2018). Development mode of cultural and creative industries in developed countries and their cultural and creative design characteristics[J]. *Hunan Packaging*. 33(01), 21-23.

ZHANG Qingping, et al. (2024). Research on the development strategy system of Jiangnan garden heritage based on sustainable concept [J]. *Garden*. 41(02), 12-45.

Zhang Vanadium. (2024). Literature review study on cultural creative product design in China[J]. *Design*. 37(01), 73-77.